

Varlık ve Ruh Hakkında

Zincirleme Bir Muhakeme

1. Gerçek varlık soyut ve sonsuzdur. Hakk ve bir tanedir. Ortağı olmadığı gibi; Varlığın zıddı olan yokluk da gerçekten yoktur. Bizim eşya ve nesnel dediğimiz şeyler ise, o sonsuz varlığın nokta görüntüleridir. Kur'anın tabiri ile onun şuün ve nitelikleridir.
2. Yani gerçek varlık öz olarak soyut olmakla beraber, sonsuz biçimlerde sayısız eşya ve olaylar olarak somutlaşır.
3. Bu somut varlıkların her birisi bir datadır. 4. Ve bu dataların her biri, diğerleriyle değişik araç ve yöntemlerle mesajlaşır.
5. Demek somut varlık ve kütle, çekim gücüne sahip olduğu gibi; bilgi ve mesaj üretme özelliğine de sahiptir.
6. Bilgi ve mesaj asıl olarak soyuttur. Fakat araç olarak, değişik enerji çeşitlerinden birini kendine elbise yapar.
7. Yani somut dataların ağırlıklı varlığı enerjidir. 8. Soyut bilginin ağırlıklı varlığı ise, soyuttur. 9. Mesela $2 \times 2 = 4$ formülü soyuttur. Ölümsüz ve adeta sonsuzdur. Fakat mesela 4 kalemde somutlaşır.
10. İşte beden ve bedeninin başından geçen süreçler küsuratlı ve çok denklemlidir de olsa; ve adeta sonsuz bilgi-işlem içerirse de, somut misal olarak 4 kalem gibidir. Yani mesela insan varlığı, 100 trilyon atom \times 100 trilyon hücre ve bunların oluşturduğu binlerce organ ve dosyacıdır.
11. Ruh ise, bunların ve bunların bütün hayat sürecinin toplamının bilgi işlem hacmi ve programıdır. Bu yazılım ve program, olumlu ve güzel işler ile zenginleşir. Negatif ve yokluğa yönelik günahlarla da kötürmüleşir. İnsan, hayatının mukadderatını yazar, ifadesinin manası budur.
12. Yani ruhu somut ve nesnel olarak kabul etmek, 2×2 kalemin 4 olması için o formülün içinde soyut bir matematik, mantık ve logos değil de, somut bir cetvel kabul etmek gibidir. Demek beynin bir bilgi parçasına veya bir fonksiyonuna ruh deyip diğer dosyaları ve diğer fonksiyonları dışarıda bırakmak yanlıştır. Mesela kimi psikon'a; kimi bilincin bir parçası manasında can'a; kimileri de hipofiz'e ruh demekle beynin diğer mucizevî cihazlarını ve fonksiyonlarını materyalistlere bırakıyorlar..
13. Varlık, bu 12 temel özelliği yanında her şeyde ve her olayda holografik olarak temel bir kayıt ve korunma özelliğine sahiptir. Adeta her nesne, özellikle DNA molekülleri, özellikle beyin, hava, su ve taşlara kadar her şey kayıt yapan birer cihazdır.
14. İşte bu gibi özelliklerden dolayıdır ki; gerçek varlığı ilim ve soyut olan Allah için, hem her yerdedir, hem hiçbir yerde değildir, denilir. Allah'ın bir emri olan ruh da bedeninin hem her yerindedir ve hem de hiçbir yerinde mekân tutmaz.
15. Bitkiler ile hayvanlar arasındaki ruh farkı ise, bilgi işlem fazlalığı ve hayvanlardaki ruhun sinir sistemi sayesinde nuranî bir elbise giymesidir.
16. İşte vücut ve varlığın bu 15 temel özelliğine dayanarak diyebiliriz ki: Enerjiyi atom yapan, atomu hücre eden, hücreyi beden kaynağı kılan asıl faktör; manadır, ruhtur, bilgi ve iradedir. Mana ve ruhun aslı soyut olduğundan aygıtları nicelik tarzında çalışan pozitif bilimlerce tam bilinmez; yani ruh, mana ve nitelik ölçülmezler. Sadece onların farkına varılır. Ayetin (17/86) bu konuda size az bilgi verilmiş, demesinin manası da budur. Çünkü normal insanların bilgi skalası niceliktir.

17. Ve bu sonsuz mana, ruh ve bilginin somut olarak görünmesi için sibernetik sistemin temel özelliği olan denge (adl) gerekir.

18. Yani denge ile soyut bilgi somutlaşır. Denge yani adl Allah'ın en büyük ismidir. Fakat yaratılış sürecindeki sonsuz dengeleri kurmak için de sonsuz ve güç içeren ilim gerekir. Onun için İbn Arabî ilmi esas almış. Ebu Hanife ise, adaleti ism-i azam olarak görmüştür.

İsim demek, o sonsuz soyut varlığın somut noktalarda yansımasıdır. Sanıldığı gibi aksine Allah'ın isimleri Arapça, Süryanice veya İbranice sözcükler değildir. Bu sözcükler ancak gerçek isimler olan somut nokta tecellilerin isimleridir.

**Soyut-somut; mucize-kanun; varlık ve nedensellik kavramlarının izahı olarak:
Bismelenin Tefsiri**

1) Evrensel vahiy dışında insanın metafizik duyularına dayalı oluşan bütün yol ve metotlar, sınırlı ve lokal olarak düşünürler ve lokal olmaya mahkumdurlar. Lokal düşündükleri için sonsuz olan gerçeği görmek uğruna dünya ve ahireti, ruh ve bedeni, bilim ve inancı ve Allah'ın iki eli sayılan diğer zıtları birbirinden ayırmak zorunda kalırlar. Dolayısıyla onların hayatı, varlığın tümünü kuşatamaz; kuşatıcı ve canlı olamazlar.

2) Kur'an ve Peygamber yolu ise, bütüncül olduğundan ve zıtları barıştırdığından o yolda sonsuzluğu ve realiteyi görmek çok kolay ve herkese nasip olabilir. Ayrıca Tasavvuf, olağanüstü bir eğitim gerektirdiğinden çok az insana nasip olabilir. Bu yolda yetişenler dahi Sahabeler kadar gerçeği göremiyorlar. Onun için en küçük sahabe en büyük veliden daha büyüktür, diye ümmet kabul etmiştir. (27. Söz ve Eki)

3) Kur'an ve İslam, madde ve hayat içinde ruhu gösteriyor. Dolayısıyla ruhun varlığını ve ölümsüzlüğünü ispatlamaya gerek kalmıyor. Ve bu yolda bütünlük ve gerçeklik olduğundan insanın geçim için yaptığı kavgalar bile, camide yaptığı itikâftan daha sevaplı olur.

4) İslam'da ilim kaynağı 5 duyu verileri ve icmadır; yani bilimsel gerçeklik, ihtisas ehlinin genel kanaati ve beş duyunun tesbit ettiği mucizelerdir. Metafizik keşif ve kerametlerin ölçüsü tutturulamadığından onlar epistemolojik kaynak olarak kabul edilmiyorlar. Onun için Sahabe yolunda keramet az olur. Kur'anda ise sonsuz mucizelikler ve bilimsel veriler var. Demek keramet, bilimsel veri ve mucize seviyesinde olamayacağı gibi, sofiler de Sahabe seviyesinde olamıyorlar.

5) Hayatımızın maddi-manevi bütün ihtiyaçları Kur'anda mevcuttur. Dolayısıyla dışarıda çare aramak yanlış. Kur'an Fatihadadır. Fatiha da besmelededir. Besmele de şu demektir:

a) *Bismi..* Bi ile demektir. Yani Müslüman kişi, her şeyi Allah'tan bilmekle beraber, her şeyin bir sebebi olduğunu ve kendisinin bu sebebe başvurusu gerektiğini bildirir.

b) *İsim* demek belirlenen, adı konulan, sınırı çizilen varlık ve hakikat demektir. Bu manada somut-soyut her şey Allah'ın bir ismidir. Dolayısıyla varlığın bazı kısımlarından uzaklaşmak ve onları mutlak kötü görmek yanlış olur. Kur'an, bizim sonsuzluk ve tevhid içerisinde o kötü kabul edilen şeyleri çalıştırmamızı ve onları birleştirip barıştırmamızı yani Müslüman olmamızı emrediyor. İslam demek, barıştırmak demektir.

c) *Allah..* Yani soyut bütün değer ve maneviyat; bizim öz varlığımız ve dayanağımız. Bu varlık boyutu, ölümsüz ve sonsuz olduğu için, bu noktaya dayanan kişi hayatında ne korkar ne de üzülür. (Bakara, 62)

d) *Rahman..* Yani Allah ile ifade edilen bütün değerlerin sonsuz örneklerle somutlaşması; yani kâinat; yani somut olan her şey.. Onun için Kur'an çoğu yerde insanı Rahman'a yönlendiriyor. Evet, kâinat

diyalektik yapıya dayanır. Yani kâinattaki bütün yasalar ve kurallar Rahmaniyyetin iki eli gibidir. Bunlar asla kötü değildir. Sadece gelişmek ve üretmek için bir miktar sıcak ortam oluşturur. Bu fırına dayanmak için dahi sabır tavsiye edilir. Ki, dinde sabır imanın yarısı kabul edilir. *Rahman* kelimesi 298 eder. *Sabur* kelimesi de 298 eder. Ki, esma-i hüsnâ hadisinde *Sabur* Allah'ın en son ismi olarak rivayet edilmiştir.

e) *Rahim*.. Yani ilahî ekstra rahmet, inayet ve şefkat... Yani insan bu maddi hayat ve düşünce serüveninde yani Rahmaniyyet fırınında çok pişerse veya zor durumda kalırsa, bu sefer Rahimiyyetin ekstra tecellilerine ve esintilerine mazhar olmak için; yalvarır, yakarır, dua eder, keşif-keramet arar. Yasalar üstü bir tecelli bekler. İşte tasavvuf hakikati bu beş realiteden sadece *Rahimiyyet* tecellisinin bir kısmıdır. Ki, Kur'an'da bu boyut dahi vardır. Yani Kur'an Allah'ın yasalarına dayanır. Allah'ın yasalarının yaşamasını tavsiye eder ve insanın kendi akıl ve yetenekleriyle bunu bilmesinin gerekliliğini bildirir. Fakat vahiy ve özel inayetlerle insanlığa ekstra bir destek olduğunu söyler. Ki konusu vahiy olan Meryem suresi Rahmaniyyet çerçevesi içinde vahiyler tarzında gelen İlahi ekstra şefkat ve inayetleri anlatıyor. 19. sure oluşuyla 19 harfli Bismelinin bir tefsiri oluyor.

Hülasa: İslam ve Kur'anın ve Hz. Muhammed'in yaşam biçimi, bu 9 madde gibi binlerce realiteye dayanır; onun için son din olmuştur. Ve İslam âlemi, bu 9 maddeyi ihmal ettiği için geriliyor ve bazen de çamura düşüyor.

Rahmaniyyet Süreci

“Bütün zıtları geliştirmek için çalıştıran Rabbine (Rububiyetine) and olsun! (Yokluğu, kaçıışı, inanmamayı tercih eden) o kâfirleri ve (yokluğun adı olan) şeytanları toplayacağız. Sonra onları cehenneme dayayacağız. (Ki; o yokluk kirlerini temizleyelim.) Sonra her gruptan, Rahmana (Allah'ın diyalektik düzenine) karşı hangilerinin daha azgın olduğunu ortaya çıkaracağız. Biz hangilerinin o cehenneme dayatmaya daha layık olduğunu biliriz. Evet, sizden hiç kimse yoktur ki; mutlaka o cehennemden geçiyor, olmasın.. Hepinizin bu evrensel Cehennemden geçmesi, Rabbinin terbiye edici isminin kesin olarak gerektirdiği ve asla firesi olmayan kat'i bir Hüküm ve Kanundur. Sonra biz, kendi özünü zulüm ve dengesizlikten koruyanları kurtarıyoruz. Ve zalimleri ise orada diz çökmüş olarak bırakıyoruz.” (19/68–72)

Bahaeddin Sağlam